

[Petra Petersen.]

om, at alle svangre kvinder kunne få et gratis spædbørnsudstyr, og hertil svarede den højtærede socialminister: ja, men det står jo i loven om moderskabsydelse, og den har De jo selv lige forelagt. Man kan altså ikke være sikker på, at det bliver gennemført. Jeg tror ikke engang, jeg kan få den højtærede minister til at stå op på denne talerstol og sige, at alle svangre kvinder kan blive beskyttet gennem arbejderbeskyttelsesloven.

Må jeg endnu en gang sige til de kvindelige medlemmer her i salen og til de kvindelige medlemmer af det andet høje ting: Kan vi ikke prøve, om det var muligt for os kvinder at stå sammen og sige til de danske kvinder, at nu er rigsdagens kvinder enige om, at der skal gøres noget for Danmarks mødre og børn? Specielt vil jeg spørge det ærede medlem fru Inger Gautier Schmit, om hun kan huske, hvad der blev sagt, dengang man gennemførte svangerskabsloven? Det ærede medlem sagde dengang: nu må der gøres noget for kvinder og børn! Der er jo ingenting gjort. Jeg kan ikke anerkende det modargument, at denne lov vil komme til at koste 30 mill. kr. Hvad bruger vi ikke i dag til krigsmateriel? Har vi ikke tilsluttet Danmark Atlantpagten, hvor man hver eneste dag øser millioner og millioner af kroner ud til krigsmateriel? Skal gamle kanoner virkelig være vigtigere end vore børn?

Socialministeren (Strøm): Det er jo rigtigt, at det bliver gentagelser, når vi diskuterer disse problemer.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp rettede atter en opfordring til mig om at fremsætte et lovforslag om, at hver fødende kvinde får mindst 100 kr., men jeg gjorde allerede i mit første indlæg opmærksom på, at jeg havde de problemer, der vedrører mødre og børn, til overvejelse, og jeg håber også, således som jeg sagde, at jeg på den ene eller den anden måde overfor den høje rigsdag kan komme med lovforslag om yderligere forbedringer for mødre og børn. Det er altså ikke således — og heller ikke det ærede medlem fru Petra Petersen må have den opfattelse —, at nu er det slut fra min side med at komme med lovforslag i den retning.

Jeg gjorde i mit første indlæg opmærksom på, hvad der var gennemført, at der var noget der hed mælkehjælp, mødrehjælp, at der er gennemført forbedringer med hensyn til børnebidragene, at der er gennemført husmoderafløsning og endvidere, at der her på rigsdagen ligger et lovforslag om forbed-

ring af arbejderbeskyttelseslovgivningen, hvorefter et betydeligt antal kvinder vil komme ind under fabrikslovgivningens bestemmelser for kvinder. Jeg appellerer lige stærkt til kvinderne her i tinget som til mændene om at medvirke til gennemførelsen af dette lovforslag.

Nu siger det ærede medlem fru Petra Petersen, at det er jo ikke sikkert, det kan gennemføres. Nej, men det er det, vi må prøve på, når der nu er fremsat et lovforslag, som indeholder betydelige forbedringer. At henstille til mig at fremsætte flere og flere lovforslag, uden at der er mulighed for, at de kan blive gennemført, er jo ikke ligefrem det, det kommer an på. Jeg vil derfor bede om, at man sætter kræfterne ind på at gennemføre det nævnte lovforslag og også lovforslaget om bosætningslån, da der jo også gennem denne lov vil blive skabt betydelige forbedringer for de unge — og måske også for de lidt ældre —, der ønsker at sætte bo. Jeg tvivler ikke om, at det ærede medlem fru Petra Petersen vil være med til det lovforslag, men det drejer sig altså om at få bearbejdet rigsdagen, således at vi kan få gennemført disse forbedringer.

Dernæst omtalte det ærede medlem fru Petra Petersen landstingsformandens stilling til svangerskabslovgivningen. Mon hans stilling i grunden er ret meget anderledes end det ærede medlems — det tror jeg ikke. Såvidt jeg forstår, vil landstingets formand gerne medvirke til at skabe sådanne forbedringer her i samfundet, at kvinderne kunne føde deres børn under gode forhold, og er det ikke også, når alt kommer til alt, det, det ærede medlem fru Petra Petersen tilstræber? Svangerskabsafbrydelse er jo ikke noget ønskværdigt i sig selv.

Lad os nu så se, hvilket resultat der kommer ud af denne kommissions arbejde. Det, der tilstræbes, må være, at der her i samfundet skabes sådanne tilstande, at enhver lille mor kan føde sit barn, det ved jeg er Steinckes opfattelse af problemet. Lad så være, at disse tilstande måske endnu ikke findes, så må det være det, vi stræber hen til. Jeg kender i hvert fald landstingets formand så meget, at han sikkert, bortset fra det rent principielle i hans stilling, som jeg her har nævnt, i den kommission, der er nedsat, vil medvirke til at finde vej frem, også for social indikation i de tilfælde, hvor der virkelig er tale om, at det ikke er muligt at hjælpe på anden måde. Og mon det ikke er rigtigt, at det faktisk er akkurat den samme stilling til disse problemer, som det ærede medlem fru Petra Petersen indtager? Jeg tror det.

Ja, vi kunne altså diskutere disse proble-